

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1269/2021
01.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Србислав Стојановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Јован Станојевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2348/20 од 29.10.2020. године, у седници одржаној 01.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2348/20 од 29.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2348/20 од 29.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 378/17 од 29.05.2017. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд обавезе туженог ББ да солидарно са ВВ на име неоснованог обогаћења исплати тужиоцама износ од 2.098.800,00 динара са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке тужиоци су обавезани да туженом ББ накнаде трошкове парничног поступка у износу од 116.294,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2348/20 од 29.10.2020. године, укинута је првостепена пресуда и пресуђено тако што је обавезан тужени ББ да на име неоснованог обогаћења исплати тужиоцу АА износ од 2.098,800,00 динара са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате, солидарно са ВВ, чија је обавеза већ утврђена правноснажном пресудом због пропуштања П 949/14-42 од 18.11.2014. године (тачка 1. изреке) и обавезан је тужени ББ да тужиоцу АА исплати на име трошкова парничног поступка износ од још 20.000,00 динара, поред износа досуђеног правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3370/18 од 29.05.2018. године (тачка 2. изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева.

Тужилац је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова тог одговора.

Одлучујући о ревизији туженог ББ на основу члана 408. у вези члана 403. става 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да није основана, док ревизија туженог ВВ није дозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. ЗПП, јер је другостепени суд утврдио чињенично стање, након што је отворио и заказао расправу на основу члана 383. став 4. ЗПП и извео предложене доказе које је оценио у смислу члана 8. тог закона. Такође, није учињена повреда поступка из члана 407. став 1. тачка 5. ЗПП јер другостепени суд није прекорачио тужбени захтев.

Према стању у предмету, тужбом су као тужени означени ББ и ВВ. Пресудом због пропуштања Основног суда у Пожаревцу П 949/14 од 18.11.2014. године, обавезан је тужени ВВ да тужиоца на име неоснованог обогаћења исплати износ од 2.098.800,00 динара са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате, будући да овај тужени у законском року није поднео одговор на тужбу и поступак је настављен у односу на туженог ББ. Према утврђеном чињеничном стању тужилац АА и његов сада покојни отац ГГ (тужилац у овој парници који је преминуо у току поступка) су са туженима ББ и ВВ постигли усмени договор дана 27.06.2005. године, да туженима продају камион и комби чија је вредност утврђена у износу од 11.000 евра за камион и 7.000 евра за комби, а да тужени изграде и предају тужиоцима гарсоњеру у вредности од 16.500 евра у одговарајућој згради, у вези чега ће касније закључити посебан уговор. Поводом усменог споразума сачињен је Уговор о продаји возила б/05 од 27.06.2005. године који су потписали ГГ, као продавац и тужени ББ, као купац, а такође и писана признаница и возила су предата туженима. Предметни комби је тужени ВВ касније продао трећем лицу, а камион је тужени ББ регистровао на своје име и продао у старо гвожђе, па не постоји могућност враћања ствари. Тужени нису испунили своју обавезу да изграде и предају гарсоњеру која је била предмет усменог споразума.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је усвојио тужбени захтев налазећи да је тужени ББ, на основу члана 210. став 1. и члана 413. Закона о облигационим односима, у обавези да солидарно са туженим ВВ исплати тужиоцу предметни новчани износ у висини вредности предатих ствари (камион и комби) на којима је стекао право својине самом предајом у смислу члана 34. Закона о основама својинско-правних односа, будући да гарсоњера није изграђена нити предата, што је био предмет обавезе тужених по усменом споразуму, а враћање ствари није могуће.

По становишту Врховног касационог суда, другостепени суд је, супротно наводима ревизије, правилно утврдио чињенично стање и правилном применом

материјалног права из члана 210. Закона о облигационим односима (ЗОО) одлучио о тужбеном захтеву. Наведеном одредбом је прописано да кад је неки део имовине једног лица прешао на било који начин у имовину неког другог лица, а тај прелаз нема свој основ у неком правном послу или у закону, стицалац је дужан да га врати, а кад то није могуће - да накнади вредност постигнутих користи. Обавеза враћања, односно накнаде вредности настаје и кад се нешто прими с обзиром на основ који се није остварио или који је касније отпао.

Неосновано се ревизијом туженог ББ указује на погрешну примену материјалног права. По усменом споразуму уговарача који има елементе уговора о продаји и размени, основ се није остварио, јер након предаје ствари (камион и комби) није дошло до закључења уговора о продаји гарсоњере и предаји исте, па како не постоји могућност враћања отуђених возила тужиоцу, то је тужени ББ у обавези да солидарно са уговарачем ВВ накнади вредност ових ствари у смислу члана 210. став 2. у вези члана 414. ЗОО. Уколико је пресудом у току парнице један од солидарних дужника правноснажно обавезан на плаћање, у изреци пресуде која се односи на другог туженог, мора се назначити његова солидарност по претходној пресуди, јер се на тај начин спречава стицање више извршних исправа по којима би се тужилац могао вишеструко наплатити по истом основу. Супротно наводима ревизије, тужени ВВ и ББ нису јединствени супарничари, већ солидарни дужници предметне обавезе, па се они у смислу члана 210. ЗПП, не сматрају као једна парнична странка. Поред тога, неосновано се ревизијом туженог ББ указује на застарелост предметног потраживања, јер је усмени споразум постигнут 27.06.2005. године, па општи рок застарелости потраживања из члана 371. Закона о облигационим односима од 10 година није протекао до подношења тужбе 30.07.2014. године.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Према члану 410. став 2. тачка 1. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је ревизију изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије, а по члану 91. став 1. истог закона, пуномоћник је дужан да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје.

Ревизију против другостепене пресуде изјавио је адвокат Јован Станојевић у име туженог ВВ, па како адвокат који је поднео ревизију није уз ревизију приложио одговарајуће пуномоћје које га за такво поступање овлашћује, нити се такво пуномоћје налази у списима, што је и адвокат Јован Станојевић у току поступка указивао, то је изјављена ревизија недозвољена применом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић